

MAGIS

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

SPECIAL:
**JONGEREN
EN JONGVOLWASSENEN**

**JONGEREN HELPEN
BEGINT BIJ
ÉCHT BEGRIJPEN**

**HOE HULP BETER
KAN AANSLUITEN
BIJ JONGEREN**

JAC

door CAW

CAW

maakt sterker

Infomagazine CAW Oost-Vlaanderen

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN CENTRUM ALGEMEEN WELZIJNSWERK (CAW) OOST-VLAANDEREN

januari - februari - maart 2026 – Jaargang 13, nr. 1 – P2A 9721 Afgiftekantoor Gent X
V.U.: Geert Hillaert, CAW Oost-Vlaanderen vzw, Visserij 153, 9000 Gent

In gesprek: Als de wereld buiten te groot wordt: Hikikomori in Gent

Hikikomori, een Japanse term voor extreme sociale terugtrekking. Na de coronapandemie zien hulpverleners ook in Vlaanderen steeds meer jongvolwassenen die zich maandenlang isoleren. Wat speelt er en hoe bereik je hen?

Samen werkt: Wie heeft een woning voor Shirley?

Op haar 17de stond Shirley er alleen voor. De jeugdhulp bood tijdelijk houvast, maar nu dreigt opnieuw onzekerheid. Haar verhaal toont hoe cruciaal een stabiele woonplek is..

Colofon

Magis is het externe infomagazine van CAW Oost-Vlaanderen. Het blad verschijnt driemaandelijks. Jaargang 13, nummer 1.

Redactie: Geert Hillaert – Alain Slock
Peter Vercauteren - Noël Callebaut
Christine Bonheure (Magelaan)
Marco Baeten

Lay-out: One Advertising – www.one-advertising.be
Foto's: istock en getuigenissen

Informatie in verband met abonnementen:
communicatie@cawoostvlaanderen.be

V.U. Geert Hillaert, CAW Oost-Vlaanderen vzw,
Visserij 153, 9000 Gent
Ondernemingsnummer 0508 774 601 - RPR Gent

Editoriaal

Soms lijkt de wereld voor jongeren groter dan ooit. En tegelijk moeilijker – jazekeer, nu meer dan vroeger! – om een plek in te vinden.

Voor deze editie van *Magis* gingen we na wat er gebeurt wanneer aansluiting met die wereld wegvalt. Wanneer een kamer veiliger voelt dan buitenkomen. Wanneer een thuis ontbreekt net op het moment dat die het hardst nodig is. En wanneer systemen, hoe goed bedoeld ook, niet altijd passen bij de realiteit van wie hulp zoekt.

Achter de schermen: Wie jongeren wil helpen, moet hun wereld begrijpen

Systemen schieten vaak tekort voor jongeren met mentale of sociale problemen. Toch kunnen kleine aanpassingen een groot verschil maken ... Als je echt vertrekt vanuit hun leefwereld!

De cover hintte er al naar: deze editie van Magis staat helemaal in het teken van jongeren en jongvolwassenen. We brengen verhalen die raken aan die kwetsbare momenten. Over jongeren die zich terugtrekken en nauwelijks nog contact maken. Over een meisje dat op jonge leeftijd alleen moest leren overleven en nu opnieuw houvast zoekt. En over professionals die elke dag proberen bruggen te bouwen tussen leefwereld en hulpverlening; vaak met beperkte middelen, maar mét een groot engagement!

Wat deze verhalen verbindt, is misschien wel iets eenvoudigs:

het belang van nabijheid. Iemand die blijft kijken, blijft luisteren, blijft proberen. Een plek waar je welkom bent, ook als het moeilijk gaat. Kleine verschillen in aanpak kunnen dan onverwacht grote gevolgen hebben. Niet omdat problemen plots verdwijnen, wél omdat iemand zich opnieuw gezien voelt. Dit begint natuurlijk in ons eigen **JAC (Jongeren Aanbod CAW), waar elke jongere met een hulpvraag welkom is.**

Tegelijk tonen ook de andere initiatieven in dit nummer hoeveel kracht er schuilt in samenwerking en creativiteit. Of het nu gaat om sport als ingang naar hulp, projecten voor

jongeren zonder dak boven hun hoofd, of fondsen die stabiliteit proberen te creëren: verandering ontstaat zelden alleen. Ze groeit waar mensen elkaar vinden rond een gedeeld doel.

Misschien is dat wel de rode draad van dit nummer: hoop zit niet in grote oplossingen, maar in concrete daden. In mensen die zeggen: "we laten je niet los!"

Veel leesplezier!

Geert Hillaert
Algemeen directeur
CAW Oost-Vlaanderen
geerthillaert@cawoostvlaanderen.be

VERDER IN DIT NUMMER:

10

SPECIAL: Younited

Een laagdrempelige, sportieve ingang naar verdere hulp.

12

SPECIAL: Compañero

Wat als dakloze jongeren vallen tussen alle mazen van de hulpverlening?

14

Project in de kijker

Het woonNOODfonds: samen stabiliteit creëren voor dakloze jongeren

15

Column: Opgeklopt

Jongeren: aliens of robots?

16

Cliënt vertelt

"Zonder Els zou ik vastzitten als de persoon die ik toen was."

Als de wereld buiten te groot wordt: Hikikomori in Gent

Ze gamen, zitten op Discord, scrollen door sociale media, maar komen de deur niet uit. Hikikomori, een term uit het Japans voor extreme sociale terugtrekking, was lange tijd vooral een Aziatisch fenomeen. Maar na de coronapandemie zien hulpverleners ook in Vlaanderen steeds meer jongvolwassenen die zich maandenlang isoleren. Job & Co Compaan in Gent ontwikkelde een verrassende aanpak: ze gaan naar waar deze jongeren wél zijn. En dat is online.

Outreach waar jongeren zijn

“We hebben een Discord-server opgezet waar jongvolwassenen vanaf 18 jaar terechtkomen die vooral online leven,” vertelt Sofie De Paepe van Compaan. “Veel jongeren die gamen en zich hebben teruggetrokken, zitten sowieso al op Discord. Daar creëren we een veilige ruimte waar ze verbinding kunnen zoeken met lotgenoten en veilig kunnen praten over games, het leven, hun struggles. Zonder druk om meteen naar buiten te komen.”

“De jongeren zijn gewoon aanwezig in deze online ruimte, zonder druk om meteen naar buiten te komen.”

Het is een vorm van online straathoekwerk, volgens Sofie broodnodig in deze digitale tijden. Geen intake aan een

bureau, geen verplichte afspraken. “We zijn gewoon aanwezig om vragen op te vangen. We praten over van alles, geven informatie mee over jobondersteuning, opleidingen en psychologische hulp. En als mensen er klaar voor zijn, spreken we ook in het echt af.”

Wie zijn ze?

Hikikomori zijn jongvolwassenen die zich volledig hebben teruggetrokken. Meestal zijn het jongens (80%), vaak met een neurodivers brein (80%). Ze volgen geen opleiding, hebben geen job en eigenlijk geen sociale contacten meer. Hun leefwereld speelt zich bijna volledig online af. Door verschillende redenen zoals angst, trauma of overspanning kunnen ze de stap naar buiten niet meer zetten.

“Het isolement doorbreken vraagt tijd,” legt Sofie uit. “We werken met een stappenplan op maat. Dat kan beginnen met gewoon online aanwezig zijn, samen babbelen, samen gamen, en heel geleidelijk toewerken naar meer. Er hangen geen verplichtingen aan vast. Het tempo bepaalt de jongere zelf.”

Tijd en middelen nodig

Het uiteindelijke doel is jongeren verder te helpen richting opleiding of arbeidsmarkt. Maar dat vraagt de nodige tijd. “Veel hulpverlening zit in een systeem dat ervoor zorgt dat sommige, vooral therapeutische trajecten maar 8 weken duren. Andere duren 6 maanden

Sofie De Paepe

of maximaal een jaar. Maar een jaar is niets als je al vijf jaar niet buiten komt,” zegt Sofie. “En dan nog is het twee stappen vooruit en één achteruit. Jongeren moeten die tijd krijgen, maar wij moeten die ook kunnen aanbieden.”

“Eén dag in isolatie is twee dagen werk om eruit te komen.”

Het project draait op tijdelijke financiering, wat de continuïteit bemoeilijkt. “In een ideale wereld kunnen we dit met een multidisciplinair team opnemen. Nu doen we wat kan met de middelen die er zijn.” Online contact is vaak de eerste stap om jongeren te bereiken die anders uit beeld blijven. Via Discord vinden ze opnieuw verbinding. Indien nodig volgen outreachende acties, zoals huisbezoeken of gesprekken op een veilige plek. De begeleiding is vrijwillig en vertrekt vanuit de jongere, met ruimte voor vragen uit het gezin of netwerk.

CAW kan doorverwijzen

Voor CAW-medewerkers die jongvolwassenen kennen met dit profiel, kan doorverwijzing naar het Hikikomori-project een oplossing bieden. Ook ouders, vrienden of andere hulpverleners die iemand kennen die zich heeft teruggetrokken, kunnen contact opnemen. Het netwerk is cruciaal om deze verborgen doelgroep te bereiken.

HERKEN JE JEZELF HIERIN? OF KEN JE IEMAND?

Ben je iemand die vooral online leeft en de stap naar buiten moeilijk vindt? Heb je nood aan verbinding met mensen die hetzelfde meemaken? Of ken je iemand die zich heeft teruggetrokken?

Wees welkom in de Hikikomori Discord-server! Een community van Gentse hikikomori waar we gezellig babbelen over gamen, het leven, onze struggles, maar ook samen spelletjes spelen, studeren en elkaar steunen.

Geïnteresseerd maar wil je eerst meer info? Babel dan eens met mod Sofie (@stonefreesofie) of stuur een mailtje via hikikomori@compaan.be

Join ons op Discord: discord.gg/8MHC2D4XMN

いきましょう!

(Laten we gaan!)

Het Hikikomori-project is een initiatief van Job & Co Compaan uit Sint-Amandsberg (Antwerpsesteenweg 578), gericht op thuiszitters uit de regio Gent die een andere weg willen inslaan. Meer info: www.compaan.be/hikikomori of bel 0487 18 20 51. E-mail: hikikomori@compaan.be.

Wie heeft een woning voor Shirley?

Shirley is 21 en alleenstaand. Waar kan ze heen? Om de overgang van jeugdhulp naar zelfstandig wonen minder abrupt te maken, hebben zes Gentse organisaties (CAW (JAC), Stappen vzw, Wagenschot, Minor-Ndako, Home De Kiekenstraat en Martens-Sotteau) een coalitie gesloten. Ze willen meer woonplekken creëren voor jongvolwassenen die uit de jeugdhulp komen en dreigen vast te lopen op de woningmarkt.

Shirley was nog geen 17 toen ze alleen ging wonen. Bij haar ouders blijven was geen optie meer. In Gent kon ze terecht in de jeugdhulp, waar ze opvang vond in een veilige en vertrouwde omgeving. Jammer genoeg is het aanbod van jeugdzorg slechts tijdelijk. Met ondersteuning van haar begeleider vond ze daarna onderdak via het Project Leegstand Wonen: woningen die niet in perfecte staat zijn, maar wel bewoonbaar. Ook daar is het verblijf beperkt in tijd.

“Eerst heb je nog zes maanden, dan drie, dan één. Die aftelklok is enorm stresserend.”

Voor Shirley betekende deze woonst voor het eerst rust. “Je hebt een dak boven je hoofd,” zegt ze. “Je kunt op adem komen en even op jezelf zijn. Dat geeft rust.” Maar die rust bleek broos. “Je weet dat het tijdelijk is. Eerst heb je nog zes maanden, dan drie, dan één. Die aftelklok is enorm stresserend.”

Niet alleen een persoonlijk verhaal

Shirley staat niet alleen. In Gent zijn er jaarlijks naar schatting vijftig jongvolwassenen die geen andere keuze hebben dan alleen te gaan wonen. Sommigen kunnen niet thuis blijven, anderen zijn dakloos of niet-begeleide minderjarige vluchtelingen. Wat hun achtergrond ook is, velen blijven langer dan gewenst in een begeleidingsvoorziening omdat de overstap naar zelfstandig wonen moeilijk blijkt. Hun leven staat noodgedwongen op pauze.

Dat ondervond Shirley toen ze op zoek ging naar een vaste woonst. “Een jaar lang zat ik dagelijks op immosites. Vaak werd ik niet eens uitgenodigd. Als dat wel gebeurde, stond ik tussen veertig andere kandidaten: koppels, werkende mensen. Dan zakt de moed je in de schoenen. Ik had OCMW-ondersteuning, maar geen loonfiche. Dat was meestal het einde van het verhaal. Terwijl ik in het leegstandsproject altijd correct mijn huur betaalde.”

Voor jongeren die uit de jeugdhulp komen, is het vinden van een woning bijzonder lastig. Ze hebben vaak al een moeilijk parcours achter de rug. Herhaalde afwijzingen op de woningmarkt duwen hen opnieuw in de marge. Daarom is het cruciaal om de overgang van opvang naar zelfstandig wonen zachter te maken.

Vijf Gentse organisaties richtten daarom een actiegroep op onder de vlag van **A Way Home**, een internationale beweging die jongeren-thuisloosheid wil voorkomen. De Gentse coalitie vertrekt vanuit het principe **Housing First** en keert zo de klassieke aanpak om. In plaats van jongeren eerst allerlei voorwaarden te laten vervullen, wordt huisvesting het vertrekpunt.

De mogelijkheden zijn er

Tot nu toe bleef deze aanpak beperkt tot kleinschalige initiatieven. Daarom willen de Gentse organisaties het aanbod opschalen. De mogelijkheden zijn er. Begin oktober publiceerde Bond Beter Leefmilieu cijfers waaruit bleek dat in Vlaanderen 33.000 woningen al langer dan een jaar leegstaan. Oost-Vlaanderen, en zeker Gent, kent opvallend veel leegstand. De paradox is duidelijk: woningnood en leegstand bestaan er naast elkaar. Dat biedt perspectief.

Ook op de reguliere woningmarkt zijn er compacte, betaalbare woonunits die geschikt zijn voor één jongere of voor co-housing. Ze kunnen toebehoren aan eigenaars

met meerdere panden of aan verhuurders die bereid zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid op te nemen.

Julie (42) is zo'n eigenaar. Ze verhuurt enkele gerenoveerde panden aan een sociaal tarief. "We doen aan positieve discriminatie voor kansarme jongeren en singles. Door 600 euro te vragen in plaats van 750 wordt wonen haalbaar. In ruil krijgen we de voldoening dat we iets betekenen. Met sociale begeleiding zijn je inkomsten als eigenaar ook verzekerd. Wij zijn nog nooit bedrogen."

"Met een vaste woning kan ik mijn leven opnieuw opbouwen."

Binnen A Way Home betalen jongeren gewoon huur en respecteren ze het contract. De formule neemt hun verantwoordelijkheden niet weg, maar verlaagt wel drempels. Zo krijgen ze begeleiding op maat gedurende het eerste jaar. Daarna kan een klassiek huurcontract volgen. Intussen kijkt Shirley vooruit. "Met een vaste woning kan ik mijn leven opnieuw opbouwen: een opleiding, werk, hobby's. Misschien mensen uitnodigen. Een woning zou me vooral hoofdruimte geven."

Kan jij Shirley helpen aan een woning?
Neem dan contact op via
awayhomegent@outlook.com

Wie jongeren wil helpen, moet hun wereld begrijpen

Jongeren die vastlopen in mentaal welzijn, gezinsituaties of middelengebruik botsen vaak op wachtlijsten en systemen die onvoldoende aansluiten bij hun leefwereld. Toch kunnen kleine verschillen in aanpak een groot effect hebben. Volgens Annelien Haezebrouck, hulpverlener bij het JAC, begint goede hulpverlening bij inzicht in hoe jongeren denken en functioneren.

Met welke vragen word je zoal geconfronteerd?

“Dat is zeer uiteenlopend. Voornamelijk mentaal welzijn en het zijn ook wel complexe problemen. Bijvoorbeeld jongeren met een diagnose ADHD, of autisme, gecombineerd met een moeilijke thuissituatie, en ook op school vinden ze hun draai niet. Op 18 jaar hebben ze ook geen idee welk werk ze willen doen, ze voelen zich verloren. Soms komt daar ook nog een seksuele of relatieproblematiek bij. Daardoor weet de jongere ook niet wat eerst aan te pakken om zich een beetje beter te voelen.”

Gespecialiseerde hulp is vaak moeilijk toegankelijk.

“Dat is helaas zo bij elke problematiek. Ook dakloze jongeren moeten wachten tot er een plaats vrij komt in de opvang. Privépsychologen zijn vaak heel duur, en het CGG is wel betaalbaar, maar er is een wachttijd van anderhalf jaar. Dus ik hou jongeren noodgedwongen heel lang vast, waarbij ik inzet op de basis: slaap je goed, eet je voldoende, heb je sociale contacten, wat geeft je troost ... Ik wil hun normale leven terug op gang brengen.

Sommige jongeren hebben een opname nodig in de psychiatrie, daarvoor werk ik vaak samen met Karus, maar uiteraard is daar ook een wachttijd.

Met sommige jongeren bouw ik eerst een relatie op via chat. Als ze merken dat we moeite doen om hen te begrijpen, vinden ze uiteindelijk de moed om toch langs te komen. Of ik spreek er ergens mee af, en ga dan samen met hen naar het JAC. Dat is iets wat weinig andere organisaties doen, maar het verlaagt wel de drempel.”

Waarom werk je graag met jongeren?

“Je voelt verbinding met mensen waarin je jezelf terugziet. Ik heb zelf een proces gelopen en draag zelf een rugzak, hierdoor voel ik met deze doelgroep een connectie. Dat voelen de jongeren denk ik ook: het is energetisch. Ik ben authentiek en dat voelen de jongeren ook.

Ze voelen zich misschien machteloos, maar in welke context ze zich ook bevinden, er is altijd een keuze mogelijk.”

“Voor mij is het belangrijker dat ze er uiteindelijk geraken, dus stel ik me laagdrempeliger op.”

Begrijp je dat er hulpverleners zijn die liever niet met jongeren werken?

“Sommigen hebben het inderdaad moeilijk met deze doelgroep, ze hebben het bijvoorbeeld lastig om op het afgesproken moment langs te komen. Maar dat je deze

Annelien Haezebrouck

groep veel kansen moet geven vind ik juist boeiend: wat maakt dat je er niet geraakt, en hoe kunnen we ervoor zorgen dat je er toch geraakt?

Het heeft ook te maken met de manier waarop hun hersenen functioneren. In de maatschappij verwacht men natuurlijk het omgekeerde: je moet om negen uur op je afspraak zijn, en that's it. Voor mij is het belangrijker dat ze er uiteindelijk geraken, dus stel ik me laagdrempeliger op."

En nu is er de brochure 'Zijt ge mee met jongeren in het CAW?!'

"Ze is ontwikkeld om hulpverleners te helpen om wat meer in het jongerenbrein te kijken, zodat ze zich beter kunnen inleven hoe en waarom jongeren zich op een bepaalde manier gedragen. Dit aan de hand van tien concrete tips, bijvoorbeeld over het slaap-waakritme, authenticiteit of het geven van complimenten.

(n.v.d.r.: er werd hier een aangepaste versie rond gemaakt voor hulpverleners – meer info hierover in het kaderstuk)

Nu merk ik wel dat gewoon een folder verspreiden niet volstaat: mensen moeten hem ook lezen, en nadien toepassen. Daarom hebben mijn collega en ik een eenvoudig stellingenspel ontwikkeld. Als mensen het kunnen ervaren en met elkaar dialoog gaan, blijft er veel meer hangen."

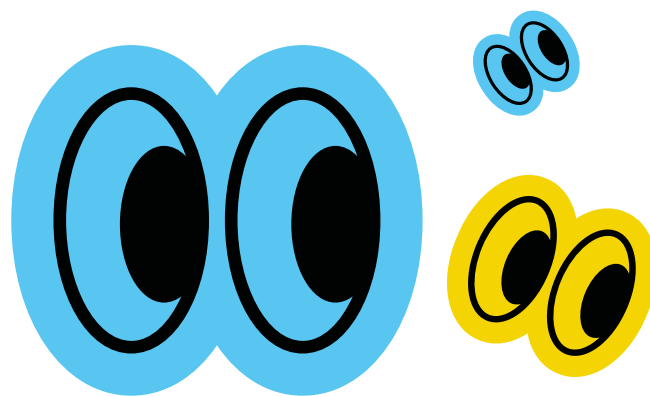
HOE SLUIT JE ALS HULPVERLENER BETER AAN BIJ JONGEREN? DEZE BROCHURE BUNDELT TIEN PRAKTISCHE INZICHTEN OVER HET JONGERENBREIN, COMMUNICATIE EN MOTIVATIE.

Scan de QR-code en ontdek:

- > concrete tips voor de dagelijkse praktijk
- > herkenbare situaties uit het werkveld
- > handvatten om weerstand om te buigen naar samenwerking

Een bruikbaar instrument voor hulpverleners en teams die willen investeren in effectieve ondersteuning van jongeren.

Younited: “We hebben allemaal ons rugzakje, maar hier mogen we die even afleggen”

Heb je cliënten die niet warm te maken zijn voor klassieke hulpverlening? Die hun vertrouwen verloren hebben of voor wie de drempel te hoog is? Younited biedt via wekelijkse voetbaltrainingen verbondenheid, eigenwaarde en vertrouwen, én een laagdrempelige ingang naar verdere hulp. We spreken met coaches Joke Sonjeau (Beveren), Lenny Smet (Lokeren) en Elias Larno (Denderleeuw) over wat Younited kan betekenen voor jouw cliënten.

Problemen verdwijnen even op de achtergrond

“Sport als middel,” zo vat Joke het concept samen. “Vaak is het vertrouwen in hulpverlening weg, maar door samen te voetballen en te eten vinden we toch een ingang.” Younited richt zich op mensen met verslavingsproblematiek, spelers in kwetsbare posities, mensen die botsen op het reguliere aanbod...

De spelers beschreven het treffend: “We hebben allemaal ons rugzakje, maar bij Younited mogen we die even afleggen.” Het is een plek waar ze hun hobby uitoefenen, hun problemen even verdwijnen, en ze deel uitmaken van een team.

Wanneer voetbal een thuis wordt

Het motto “*My team, my home*” werd realiteit toen Lenny

één van zijn spelers hoorde getuigen over hoe Younited een hechte vriendengroep was geworden die hielp bij zijn integratie. Bij Elias vroegen deelnemers of ze zelf oefeningen mochten geven. Joke herkent het dan weer in de onderlinge dynamiek.

De extraverte en de meer teruggetrokken spelers plagen elkaar onderling, maar o wee als een buitenstaander dat doet. En in de vakantie organiseren de trekkers het allemaal zelf: “Voetballen, daar en dan!”

De veerkracht die inspireert

De loyaliteit raakt de coaches het meest. Spelers in moeilijke situaties blijven komen, zijn positief en helpen elkaar. Spelers zonder vaste woonplek komen wél naar de training, terwijl collega's melden dat ze afspraken missen. Voor sommigen is nuchter verschijnen een hele opgave, maar ze doen het toch. Iemand die problemen heeft met alcohol drinkt niet voor een training, uit respect.

En dan is er nog de solidariteit: spelers in preciaire omstandigheden geven hun laatste euro aan een teamgenoot.

De brug die werkt

Voor hulpverleners is Younited een waardevolle partner.

De coaches zijn hulpverleners in het JAC. “Door de sport hebben we altijd een voet binnen, ook als mensen uitval- len uit trajecten,” legt Joke uit. Lenny: “Via Younited kan je een luisterend oor bieden en een band opbouwen, en zo iemand de weg tonen naar het reguliere aanbod.”

Als iemand klaar is voor meer, gebeurt de overdracht. Joke: “Kleine probleempjes help ik oplossen, maar bij iets duurzaam, zeg ik: Als coach kan ik dat niet regelen, maar je weet dat ik ook in het JAC werk? Is het goed dat we je aanmelden?”

Wat Younited kan betekenen voor jouw cliënten

De teams trainen wekelijks drie uur, anderhalf uur voet- bal en anderhalf uur eten en praten. De meerwaarde? Structuur: een wekelijks vast moment - Verbondenheid: deel uitmaken van een team - Eigenwaarde: door an- deren te helpen groeit hun zelfbeeld - Vertrouwen: een band opbouwen op hun tempo - Een brug naar andere hulpverlening wanneer ze eraan toe zijn

Via mond-tot-mondreclame bereikt het project ook men- sen die nog niet verbonden zijn met hulpverlening. “Ze komen gewoon mee voetballen met een vriend,” zegt Joke.

Denk je aan een cliënt voor wie Younited iets zou kunnen betekenen? Kom kijken! Joke: “Het is pas als je het ziet, dat je voelt welk verschil sporten maakt.”

YOUNITED IN HET KORT

Younited Belgium gebruikt voetbal om mensen in kwetsbare posities een thuis te geven in een team. De spelers worstelen vaak met uitdagingen rond huisvesting, mentale gezondheid, armoede, verslaving of migratie. Ze trainen wekelijks en nemen ook samen deel aan toernooien.

In Oost-Vlaanderen zijn er teams in Beveren, Lokeren en Denderleeuw, elk begeleid door een sportieve en sociale coach vanuit het CAW. De deelnemers zijn 18+. De trainingen duren drie uur: anderhalf uur voetbal, anderhalf uur samen eten en babbelen.

Contact voor doorverwijzing

Lokeren:

lennysmet@cawoostvlaanderen.be

Denderleeuw:

eliaslarno@cawoostvlaanderen.be of
jenscammu@cawoostvlaanderen.be

Algemene info: www.younited.be

Van straat naar toekomst: hoe Compañero jongeren tot 25 jaar één jaar intensief begeleidt

Dakloze jongeren vallen vaak tussen alle mazen van de hulpverlening. CAW Oost-Vlaanderen is daarom partner in het intersectoraal team Compañero. In een intensief en aanklappend traject bouwen we samen aan een stabiele leefsituatie en leggen we de brug naar verdere ondersteuning. Begeleider Els Cologne neemt ons mee doorheen het traject (zie infografiek).

Het traject: van crisis naar kansen

Het begint met een aanmelding vanuit het JAC, OCMW, psychiater, Younited of door de jongere zelf. "Eigenlijk kan iedereen aanmelden," legt Els uit. Om de twee weken komt het volledige Compañero-team samen voor het instroomoverleg. Aanmelders sluiten aan, soms samen met de jongere. "We zijn ons ervan bewust dat een grote groep aanwezige professionals voor een jongere als bedreigend of overweldigend kan aanvoelen. Daarom stemmen we de aanwezigheid per casus af."

Tijdens dat overleg gebeurt de match. "We kijken naar expertise. Is er een zware drugsproblematiek, dan kiezen we die collega. Komt er iemand uit de bijzondere jeugdzorg, dan een andere." Elke jongere krijgt twee vaste begeleiders.

Vertrouwen opbouwen = de basis

Snelheid is cruciaal. "Binnen de week contacteren we de jongere," zegt Els. "En dat is nodig want vaak hebben ze geen uitkering of verblijfsadres. Snel opstarten helpt om

die vertrouwensband op te bouwen. We investeren 6 tot 9 uur per week, in de eerste weken kan dat zelfs iets meer zijn."

Het team werkt herstelgericht: niet de problemen oplossen vóór de jongere, wel het herstel van relaties. "We staan naast de jongere, we zijn nabij en betrouwbaar. We blijven aanwezig, ook wanneer dat moeilijk wordt."

De vijf outcomes: bouwen aan een leven

Na de eerste stabilisatie - uitkering, referentieadres, soms doorgangswoning - werkt het team aan vijf outcomes: inkomsten, woonst, dagbesteding, psychisch welzijn en netwerkversterking.

"Het verloopt nooit lineair," nuanceert Els.

"De ene persoon is na drie maanden toe aan een dagbesteding, de andere heeft nog geen dagbesteding tegen het einde van het traject."

Voor dagbesteding zetten we vooral in op vrijetijds-activiteiten. "De drempel is lager dan onmiddellijk door te schuiven naar het arbeidscircuit. We werken bijvoorbeeld samen met Versterkt in Lokeren waar jongeren gratis kunnen boksen, verwijzen door naar Younited of zoeken vrijwilligerswerk bij het Katthuis of een begrafenisondernemer. We bouwen rond de interesse en talenten van de jongere."

Ook aan het netwerk wordt van bij het begin gewerkt. "Vaak zeggen ze dat ze geen netwerk hebben, en dan

bekijken we samen de contacten in hun telefoon. Er is altijd wel iemand.”

Kleine successen, grote stappen

Els heeft geleerd haar verwachtingen bij te stellen.

“Veel van onze jongeren scoren laag op de SEO, de Schaal Emotionele Ontwikkeling. Je trekt je dus op aan kleine lichtpuntjes: iemand die normaal om 14 uur opstaat doet dat nu een uurtje vroeger, en dat maakt je blij. Je laat hen inzien dat ze goed bezig zijn.”

Het proces van een dakloos naar een stabiel leven: het Compañero-traject

Het woonNOODfonds: samen stabiliteit creëren voor dakloze jongeren

Elke dag zonder veilige woonplek vergroot de kans op psychische ontregeling, schooluitval en blijvende armoede. Wat vaak lijkt op een gebrek aan motivatie, is meestal een gebrek aan rust: wie voortdurend moet overleven, kan niet bouwen aan een toekomst.

Compañero Zuid-Oost-Vlaanderen werkt met dakloze jongvolwassenen (18 tot 25 jaar) vanuit één overtuiging: motivatie volgt stabiliteit. Pas als de basis veilig is, ontstaat ruimte voor stappen richting wonen, werk, opleiding en herstel. Daarom zetten wij in op twee hefboomen: het woonNOODfonds en de renovatie van een appartement met twee crisisunits in Oudenaarde.

In een leegstaand appartement richten we twee crisisunits in voor jongeren in acute dakloosheid. Elke jongere verblijft tijdelijk, voor enkele maanden, in een eigen unit met focus op veiligheid, privacy en rust. Er is geen permanente aanwezigheid, wél intensieve begeleiding door ons vast, intersectoraal team. Dit voorkomt verdere escalatie en geeft mentale ruimte om opnieuw vooruit te kijken.

Het woonNOODfonds kan snel ingrijpen wanneer reguliere systemen te traag werken. Via het fonds kunnen huurwaarborgen, installatiekosten en eerste basisnoden worden betaald, en kunnen crisissen tijdelijk worden overbrugd.

Elke euro wordt doelgericht ingezet

Met deze twee hefboomen begeleiden we jongeren maximaal één jaar, met focus op vijf levensdomeinen: stabiele huisvesting, financiële bestaanszekerheid, psychisch welzijn, dagbesteding via school of werk, en herstel van het sociale netwerk. Steeds zien we hetzelfde: rust creëert denkruimte, denkruimte voedt motivatie, en motivatie leidt tot duurzame actie.

Jongeren worden niet van dienst naar dienst gestuurd, wél begeleid door één vast team. Die continuïteit vermindert crisissen, herstart vastgelopen trajecten en herstelt perspectief.

We zoeken partners die willen investeren in stabiliteit

Steun voor de renovatie van de crisisunits en het woonNOODfonds zorgt voor minder crisissen, snellere doorstroom en duurzame woonoplossingen. Een bed, een sleutel en enkele maanden rust maken voor een dakloze jongere het verschil tussen overleven en opnieuw beginnen.

Doe een schenking aan het woonNoodFonds

Giften vanaf 40 euro zijn fiscaal aftrekbaar. Je ontvangt hiervoor een fiscaal attest, goed voor een belastingvermindering van 30 %. Zo kost 100 euro je in werkelijkheid slechts 70 euro. Ook bedrijven kunnen onze non-profit organisatie steunen!

Je giften zijn steeds welkom op
BE25 0689 0002 0082.

Wat is CAW Oost-Vlaanderen?

Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Oost-Vlaanderen is een pluralistische organisatie die deskundige hulpverlening biedt aan iedereen met vragen of problemen in verband met welzijn.

CAW Oost-Vlaanderen **informeert, begeleidt** en **biedt onderdak** indien dat nodig is. Onze **doelgroepen** zijn mensen in kwetsbare situaties zoals daklozen, slachtoffers van geweld, jongeren, (ex-)gedetineerden, vluchtelingen, gebroken gezinnen enz. Onze hulpverlening is professioneel, vertrouwelijk en discreet.

Onze organisatie telt ongeveer 670 medewerkers en jaarlijks kloppen zo'n 25.000 mensen met een hulpvraag aan bij CAW Oost-Vlaanderen.

Volg CAW Oost-Vlaanderen via www.caw.be en www.facebook.com/cawoostvlaanderen. Contact opnemen kan onder meer telefonisch via 09 265 89 20.

Voor extra projecten en initiatieven zijn **giften, legaten** en **schenkingen** steeds welkom op BE25 0689 0002 0082 – BIC GKCCBEBB.

Voor bijdrages vanaf 40 euro krijgt u van ons een fiscaal attest, goed voor een belastingvermindering van 30 %. Een gift van 100 euro kost u dus eigenlijk maar 55 euro.

DIRECTIE

GEERT HILLAERT /
Algemeen directeur
geerthillaert@cawoostvlaanderen.be

ALAIN SLOCK /
Inhoudelijk directeur
alainslock@cawoostvlaanderen.be

BESTUURSORGaan

Kris Coenegrachts (voorzitter), Charlotte Colman, Gerry Van de Steene, Guido van de Pontseele, Kathelijne Winderickx, Kathleen Van Haute, Mark Block, Sara Goossens, Thomas Vervaet

OPGEKLOPT

JONGEREN: ALIENS OF ROBOTS?

Mijn tenen gaan soms krullen bij alle goedbedoelde vormingen rond hoe je kan werken met jongeren. Hoewel het effectief soms aliens lijken, zijn ze verrassend genoeg ook mens. In tijden waar alles sneller en efficiënter moet zijn binnen het sociaal werk, zie ik jongeren als doelgroep hier extra op afknappen. Vanuit mijn functie binnen JAC en OverKop kan ik je wel garanderen: het zijn geen aliens, noch robots.

Ik weet niet hoe jij was als tiener, maar vergeet het dat ik mijn ziel bloot zou leggen in een neongroene gespreksruimte (sorry, CAW) bij een volwassene die ik van haar noch pluim ken. De verwachting vanuit hulpverlening dat jongeren, en ook volwassenen, een gespreksruimte binnenwandelen en binnen het uur een afgelijnde hulpvraag kunnen formuleren is soms onrealistisch.

Mijn werk in OverKop heeft mij naast mijn kampioenstatus in Rummikub ook gedwongen tot vertragen: leer mensen kennen en laat ze jou ook leren kennen. Gelijkwaardigheid die essentieel is om vertrouwen op te bouwen. Zeker bij jongeren.

Dat er steeds meer vormingen rond werken met jongeren ontstaan, wijst voor mij op een bredere uitdaging binnen het sociaal werk: jongeren die hun hulpvraag niet meteen helder kunnen formuleren of het traject niet vlot volgen, belanden in een extra, nieuw project buiten het reguliere aanbod. Maar is vertrouwen niet net de sleutel in het werken met mensen in een maatschappelijk kwetsbare positie en dus tijd nemen noodzakelijk?

door CAW

Lies De Block
JAC Sint-Niklaas
OverKop Sint-Niklaas

“ZONDER ELS ZOU IK VASTZITTEN ALS DE PERSOON DIE IK TOEN WAS”

We lieten Sadio aan het woord over zijn traject bij Compañero. Het werd een waterval van openhartigheid.

“Toen ik 21 was, stond ik van de ene dag op de andere op straat. Mijn relatie was uit en ik was mijn job kwijt. Ik sliep op de bank bij mensen die ik kende. Via het JAC kwam ik bij Compañero terecht. Twee dagen later had ik al contact met Els, en de klik was er meteen.”

Altijd bereikbaar

“Als ik Els bel, neemt ze 9 à 10 keer direct op. Dat vlugge antwoorden is heel positief. Want telkens als ik haar bel, heb ik een pertinente vraag. In de eerste weken zag ik Els veel vaker dan afgesproken. We zagen elkaar in de auto, in het park, in het JAC. Vrij snel vond ze een doorgangswoning voor mij, een mooie tijdelijke basis.”

Het nodige duwtje

“Van daaruit klaarden we mijn administratie op en bekeken we mijn boetes en schulden, ik moest meer dan 10.000 euro betalen. Els gaf me dat nodige duwtje om de stap naar schuldbemiddeling te zetten. Ik was daar eerst tegen omdat ik vreesde mijn vrijheid te moeten opgeven. Maar Els liet me zien dat het me op lange termijn net meer vrijheid

geeft. Ook voor het leefloon moest Els me overtuigen, want ik hou niet van het OCMW en wil geen geld van de staat. Maar ze ging mee en regelde alles. Ondertussen hielp ze me met solliciteren, het opbouwen van een dagelijkse routine, en zorgde ze ervoor dat ik kon boksen en meedoen aan activiteiten.”

Doorvragen en doordoen

“Sinds augustus woon ik in een sociale woning, via een versnelde toewijzing. Alweer dankzij Els. Zij diende de aanvraag in en maakte een sociaal verslag op. Het verschil met andere begeleiding? Bij de CLB was het ‘vragen, antwoorden en doe’. Bij Els is het dubbel doorvragen en kijken wat er achter de antwoorden ligt. Ze blijft aanklappen, doorvragen en doordoen. De begeleiding loopt binnenkort af, maar Els heeft me gerustgesteld dat ze niet van de aardbol verdwijnt.”

Wat als die begeleiding er niet was?

“Dan zou ik de verkeerde richting uitgelopen zijn. Ik zou vastzitten als de persoon die ik toen was. Dat was een heel andere persoon. Toen was ik niet zo open en lang niet zo sociaal als nu. Nu solliciteer ik volop en droom ik van studies HR en management. Want zodra mijn schulden van de baan zijn, kan ik echt beginnen leven.”